

Uniwersytet Papieski
Jana Pawła II
w Krakowie

FORUM DYDAKTYCZNE NAUCZYCIELI JĘZYKÓW KLAŚCZYNYCH

Książka abstraktów

13 września 2024 r.

Międzywydziałowe Studium Języków Obcych
UPJPII

Nullius boni sine socio
iucunda est possessio

Szanowni Państwo,

z wielką radością witamy Państwa w Krakowie, w Międzywydziałowym Studium Języków Obcych Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II. Cieszymy się, że spotykamy się, aby podzielić się swoimi pomysłami i doświadczeniami w nauczaniu języków klasycznych.

Tematyką naszej konferencji jest dydaktyka języków klasycznych, refleksja nad łaciną i greką jako przedmiotami interdyscyplinarnymi i propedeutycznymi, propagowanie kultury łacińskiej. Mamy nadzieję, że to spotkanie pozwoli nam wszystkim nie tylko lepiej się poznać, ale też dowiedzieć się o swoich działaniach i metodach pracy, a dzięki temu wzajemnie się zainspirować

Liczymy również, że wrześniowe spotkanie nie będzie jedynym, ale za jakiś czas spotkamy się (może w innym mieście, na innej uczelni?) na II Forum Dydaktycznym Nauczycieli Języków Klasycznych!

Organizatorzy

DR KATARZYNA OCHMAN, Uniwersytet Wrocławski / Polskie Towarzystwo Filologiczne

Scholae Latinae Wratislavienses – historia, terażniejszość i perspektywy

Wrocławskie Warsztaty Języka Łacińskiego (znane w świecie jako Scholae Latinae Wratislavienses) są międzynarodowym przedsięwzięciem organizowanym dwa razy do roku przez Polskie Towarzystwo Filologiczne. W dniach 15–28 lipca 2024 r. odbędzie się piąta edycja tego wydarzenia, które wpisuje się jednak w znacznie dłuższą, bo już ponad dwudziestoletnią tradycję kursów organizowanych na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu.

W referacie zaprezentowane zostaną najważniejsze informacje dotyczące organizacji i przebiegu Scholae Latinae Wratislavienses, ze szczególnym uwzględnieniem stosowanych metod nauczania, charakterystyki zespołu nauczycielskiego i uczestników, treści programowych realizowanych w poszczególnych grupach zajęciowych oraz dotychczasowych efektów kształcenia i „profilu absolwenta”. Podjęta zostanie próba odpowiedzi na pytanie, czy można mówić już o Scholae Latinae Wratislavienses jako o swoistej marce na rynku edukacji klasycznej w Polsce, a także o wpływie wrocławskich warsztatów na osoby i instytucje zajmujące się nauczaniem języka łacińskiego oraz na szersze kręgi odbiorców.

DR JAN BULAK, Uniwersytet Papieski Jana Pawła II, Instytut Historii

Przybliżyć język Cycerona. Wieczory łacińskie organizowane na Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II w Krakowie (2016–2024)

W referacie zaprezentowana zostanie metoda dydaktyczna nauki języka łacińskiego i kultury łacińskiej przez uczestnictwo w wieczorach poświęconych łacinie organizowanych na Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II w Krakowie od roku 2016. Omówione zostaną cele wieczorów i sposoby ich realizacji ilustrowane przykładami poszczególnych wydarzeń (prezentacja zawierająca zdjęcia i fragmenty nagrań).

MGR MACIEJ H. DĄBROWSKI, Akademia Językowa Maciej Henryk Dąbrowski

Metoda neokomparatywna a nauczanie języka łacińskiego w Polsce

Współczesne dyskusje rodzimych dydaktyków języka łacińskiego wokół kwestii metodycznych sprawiają wrażenie zdominowanych przez walkę stronników tzw. żywej łaciny i stawiających im opór zwolenników tzw. metody gramatyczno-tłumaczeniowej. Obok prób pogodzenia obydwu i czerpania z dobrodziejstw, które daje jedna i druga, można wskazać też inne potencjalne rozwiązania. Jedno z nich proponuje prof. Renato Oniga (Università degli studi di Udine), który wychodzi od wykorzystania porównania języków na poziomie strukturalnym (stałe i zmienne systemów językowych), co ma zarazem wzmacniać zdolności kognitywne ucznia. Postuluje konfrontację tradycyjnej gramatyki i nowoczesnych badań lingwistycznych w zakresie funkcjonowania języka, które w jego opinii nie znalazły dotąd zastosowania w nauczaniu łaciny. Tak rozumiana gramatyka nie musi sprowadzać się do znienawidzonej przez wielu memoryzacji tabletek, ale może zostać odkryta na nowo. W swoim wystąpieniu pragnę podzielić się swoimi doświadczeniami i obserwacjami związanymi ze stosowaniem elementów wspomnianej metody w procesie nauczania łaciny.

MGR AGNIESZKA CABA, MGR BOŻENA MACHOWSKA-JAROS, Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie, Międzywydziałowe Studium Języków Obcych

Łacina i greka dla każdego. Nauczanie przedmiotu „łacina i greka w kulturze” na uniwersytecie trzeciego wieku, roku propedeutycznym wyższego seminarium duchownego i kierunku dziennikarstwo i komunikacja społeczna

Od 2022 r. w trzyosobowym zespole prowadzimy trzydziesto- lub sześćdziesięciogodzinne zajęcia warsztatowe z kultury łacińskiej i greckiej rozumianej jako uniwersalny kod kulturowy Europy. Kurs obejmuje praktyczne elementy języka łacińskiego i greckiego nauczane w kluczu kulturowym, bez gramatyki. Tematyka zajęć to: informacje o językach klasycznych, ich historii, zasięgu i wpływie na język polski, zasady czytania, różne typy wymowy, warianty ortograficzne, łacina i greka w wyrazach polskich, napisy na ikonach, inskrypcje, liczebniki, rachuba czasu, przysłowia, powiedzenia, cytaty, modlitwy, pieśni, przydatna terminologia, elementy metryki itp. Naszym celem jest propagowanie kultury nie tylko antycznej, ale ogólnie łacińskiej i greckiej w taki sposób, żeby uczyć tego, co przydatne, praktyczne, rozwijające, inspirujące, taką metodą, żeby słuchacz dostrzegał obecność łaciny i greki w kulturze, rozumiał korelację języków klasycznych z różnymi dziedzinami wiedzy, polubił łacinę i grekę i chciał je dalej poznawać.

DR BEATA OŁĘDZKA, Warszawski Uniwersytet Medyczny

Język łaciński na kierunkach medycznych z perspektywy 30 lat nauczania na Warszawskim Uniwersytecie Medycznym

Język łaciński nauczany na kierunkach medycznych, tj. lekarskim, lekarsko-dentystycznym oraz farmaceutycznym, jest językiem specjalistycznym. W związku z tym programy, sposób ich wdrażania, dobór materiału gramatycznego i leksykalnego są ściśle dostosowane do potrzeb studentów oraz przyszłych lekarzy i farmaceutów. W latach 1996–2006 łacina była przedmiotem obowiązkowym w wymiarze 60 godzin dydaktycznych, a programy nauczania określało rozporządzenie ministerialne. Po roku 2006 lekarzy zaczął obowiązywać nakaz wpisania rozpoznania choroby na karcie pacjenta, nie po łacinie, jak dotychczas, ale w języku polskim. Od tego czasu łacina stała się przedmiotem nieobowiązkowym i jej nauczanie pozostawało do decyzji uczelni. Na WUM wymiar godzinowy lektoratu łaciny był stopniowo zmniejszany z 60 do 40, 30 i ostatecznie 20 godzin. Zmieniająca się liczba godzin wymuszała dostosowanie programów, sposobu nauczania i podręczników. Skupiliśmy się głównie na rzeczowniku i przymiotniku i ich odmianie tylko w niezbędnym zakresie. Każdy wyżej wymieniony kierunek wymaga innego słownictwa, wobec tego materiał gramatyczny opatrzony jest konkretnymi przykładami z danej dziedziny.

ADAM PISKOREK, Wydawnictwo Palantiri.pl

Wykorzystanie nowoczesnych metod cyfrowych w procesie tworzenia tekstów dydaktycznych przeznaczonych do nauki języków obcych

Referat przedstawia wykorzystanie nowoczesnych metod cyfrowych w procesie tworzenia tekstów dydaktycznych przeznaczonych do nauki języków obcych. Skupia się na możliwości zastosowania różnorodnych narzędzi oraz technik, takich jak IoT, interaktywność tekstu, powiązanie z aplikacjami mobilnymi, które umożliwiają dostosowanie materiałów do potrzeb i preferencji uczących się. Rozważa również możliwość użycia materiałów audio w celu immersji oraz pozwala na kontakt z czytelnikami. W referacie omawiane są również korzyści wynikające z integracji tych metod z tradycyjnymi technikami nauczania języków obcych oraz potencjalne wyzwania związane z ich implementacją. Analiza opiera się na doświadczeniach związanych z wykorzystaniem metod cyfrowych w dydaktyce języków obcych.

MGR BOŻENA TUSZEWSKA, Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie, Międzywydziałowe Studium Języków Obcych

Mirabilia Urbis Romae – śladami zabytków starożytnego Rzymu

Rzym założony według datowania Warrona 21 kwietnia 753 r. a.Ch.n. fascynuje zarówno swoją przeszłością stolicy Imperium Romanum, jak i teraźniejszością miasta papieży (Sedes Apostolica). Tytuł wystąpienia nawiązuje do najstarszej redakcji dzieła *Mirabilia Urbis Romae* (Cuda Miasta Rzymu), powstałego w połowie XII w., które stało się najbardziej znanym przewodnikiem dla pielgrzymów. Był to swoisty, pełen zachwytów dla dzieł starożytnych twórców, przewodnik po Wiecznym Mieście. Przedstawię prezentację, która jest materiałem dydaktycznym dla studentów, mającym zainteresować ich zabytkami antycznego Rzymu. Nawiązując do historii, literatury, historii sztuki i mitologii, przybliży korzenie kultury europejskiej. Umożliwia również zaprezentowanie łacińskiej terminologii związanej z tym tematem. Jej celem jest propagowanie kultury antycznej i zachęta do nauki języka łacińskiego.

MGR DARIUSZ GWIS, Uniwersytet Łódzki, Studium Języków Obcych

Podstawowe abrewiacje spotykane w inskrypcjach łacińskich. Zajęcia dla studentów Wydziału Historyczno-Filozoficznego

Ważną rolę w uczeniu się języka łacińskiego przez studentów odgrywa motywacja. Uwagę oraz zainteresowanie uczniów przedmiotem można uzyskać na wiele sposobów. Jednym z nich jest pokazanie, na ile znajomość języka jest przydatna w wykonywaniu w przyszłości pracy zawodowej zgodnie z posiadanym wykształceniem. Dlatego kilka godzin z niewielu, którymi dysponujemy na studiach, przeznaczam na zapoznanie studentów Wydziału Historyczno-Filozoficznego z łaciną, która ich otacza na co dzień, czyli z łacińskimi inskrypcjami na budynkach, pomnikach i obrazach. Często do ich odczytania i zrozumienia potrzebna jest znajomość skrótów i abrewiacji stosowanych w języku łacińskim. Na zajęciach zapoznaję moich studentów z najważniejszymi z nich, korzystając także m.in. z rękopisów i starodruków.

MGR MONIKA MIKUŁA, Uniwersytet Warszawski, Wydział Polonistyki, Instytut Filologii Klasycznej

Greka – jak ułatwić naukę. Przykładowe ćwiczenia

Prowadząc zajęcia z greki, zawsze zastanawiam się, co tu jeszcze zrobić, żeby studenci lepiej zapamiętali materiał. Dlatego proponuję im różne rodzaje ćwiczeń, czym chciałabym się również podzielić z Państwem.

DR KATARZYNA KANIECKA-JUSZCZAK, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Studium Językowe

Teatr w służbie łaciny. Wpływ metod teatralnych w nauczaniu języka łacińskiego na integrację społeczną i rozwój kompetencji komunikacyjnych

W moim wystąpieniu skupię się na roli metod teatralnych w nauczaniu języków klasycznych, szczególnie łaciny. Pokażę, w jaki sposób te metody nie tylko wzbogacają proces kształcenia, ale także odgrywają istotną rolę w integracji grupy i doświadczeniu komunikacji społecznej. Podzielę się przykładami zastosowania dramy, czytania performatywnego oraz tworzenia krótkich filmików w języku łacińskim. Omówię osiągnięcia oraz niepowodzenia ostatnich dwóch lat korzystania z tych narzędzi. Zidentyfikuję największe wyzwania, które napotkałam, stosując metody teatralne w procesie nauczania, w tym problem samotności i braku umiejętności komunikacyjnych wśród studentów. Pokażę, jak teatr i język łaciński mogą stać się narzędziami do tworzenia systemu reintegracji społecznej, a sam proces kształcenia ewoluuje w fundament dla innych umiejętności, takich jak komunikacja społeczna, wystąpienia publiczne, tworzenie scenariuszy i korzystanie z narzędzi multimedialnych. Będzie to rozwinięcie tematu, rozpoczętego na CIX Walnym Zgromadzeniu PTF (Poznań 2021), podczas którego omówiłam wprowadzenie metod teatralnych jako aktywizujących studentów i wspomagających proces kształcenia.

DR BOGUSŁAWA FRONTCZAK, Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie, Międzywydziałowe Studium Języków Obcych

„Legion. Misja: rekrut”, czyli jak wykorzystać grywalizację, żeby zrealizować sylabus

W swoim wystąpieniu prelegentka przedstawi pomysł na zgrywalizowanie zajęć z łaciny. Sylabus dla tych zajęć na UPJPII wymaga od prowadzącego m.in. oceniania ciągłego przygotowania studenta na zajęcia oraz jego aktywności. Jak to zrobić bez zbędnego napięcia tak studentów, jak i wykładowcy? Odpowiedzią jest semestralna gra „Legion. Misja: rekrut”, w której studenci wcielają się w rolę tytułowego rekruta rzymskiego legionu, który właśnie trafił na swoją pierwszą służbę w barbarzyńskiej prowincji Polonia Minor. Za służbę w obozie, zadania wyznaczone przez dowódcę, udział w patrolach czy bitwach żołnierz zdobywa asy, a ich zdobyta liczba zdecyduje o osiągnięciu wyższego stopnia wojskowego (czyli zaliczenia semestru).

DR ILONA CHRUŚCIAK, Uniwersytet Gdański

Wykorzystanie gier edukacyjnych w procesie nauczania języków antycznych

W swoim wystąpieniu chciałabym zaprezentować gry i różnego rodzaju pomoce dydaktyczne służące do utrwalania zagadnień gramatycznych wprowadzanych podczas nauki języka greckiego i łacińskiego. Wachlarz proponowanych materiałów obejmuje zarówno tzw. gry tradycyjne (planszowe, karciane itp.), jak i szeroko pojęte materiały interaktywne, tworzone przy pomocy narzędzi internetowych. Chciałabym podzielić się z uczestnikami konferencji moim dotychczasowym doświadczeniem i wiedzą, zdobytymi podczas prowadzenia zajęć ze studentami. Oprócz gotowych materiałów wykorzystywanych przeze mnie podczas zajęć zaprezentuję również internetowe kreatory, które umożliwiają tworzenie własnych materiałów, również przy pomocy sztucznej inteligencji. Chciałabym też zaproponować sposoby optymalizacji czasu poświęcanego na przygotowanie urozmaiconych i ciekawych zajęć.

DR ANNA PAJĄKOWSKA-BOUALLEGUI, Uniwersytet Gdański, Zakład Filologii Klasycznej

Język łaciński w nauczaniu i uczeniu się języka włoskiego

Jednym z języków romańskich – potomków łaciny ludowej – jest język włoski, ale to właśnie on przypomina najbardziej swego łacińskiego przodka. Nadal bowiem można w nim odnaleźć ślady antycznej mowy, przede wszystkim w konstrukcji i brzmieniu słów. Między obu językami można dostrzec zatem szereg podobieństw, ale też i różnic. W moim wystąpieniu pragnę podać przykłady zmian fonetycznych, wskazując, że bardzo często to właśnie one powodowały, że współczesny język włoski wygląda tak, a nie inaczej. Odwołując się do różnych elementów łaciny w języku włoskim, sięgnę po przykłady najbardziej interesujące i odpowiadające moim zainteresowaniom i wiedzy, a także zgodne z zainteresowaniami i wiedzą moich studentów filologii klasycznej. Ponadto pokażę, że odwołania do języka łacińskiego na zajęciach z języka włoskiego mogą być ich ciekawym urozmaiceniem, a także czynnikiem motywującym i zachęcającym studentów filologii klasycznej do nauki języka włoskiego.

DR ANNA MACIEJEWSKA, Uniwersytet Łódzki, Studium Języków Obcych

Accusativus cum infinitivo dla romanistów

Nauczając łaciny na filologii romańskiej i hiszpańskiej, staram się przedstawiać jej zjawiska językowe w powiązaniu z językami wiodącymi tych specjalności. Zaprezentuję, w jaki sposób wprowadzam ACI oraz wyjaśniam użycie zaimków w tej składni, wychodząc od struktur języków francuskiego i hiszpańskiego.

O autorach referatów

JAN BULAK, DR – ur. w 1993 r., asystent na Wydziale Historii i Dziedzictwa Kulturowego Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie. Zajmuje się historią diecezji żmudzkiej, natomiast pasjonuje dziejami Zielonek i językiem łacińskim.

AGNIESZKA CABA, MGR – wykładowca w Międzywydziałowym Studium Języków Obcych Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie, wieloletnia nauczycielka języka łacińskiego i greckiego, od trzydziestu lat ucząca w Wyższym Seminarium Duchownym Zakonu Paulinów w Krakowie na Skałce; tłumaczka z języka łacińskiego i greckiego, zwłaszcza tekstów z pierwszych wieków chrześcijaństwa; redaktorka i korektorka książek naukowych, w tym licznych tekstów patrystycznych.

ILONA CHRUŚCIAK, DR – filolog klasyczny. Stopień doktora nauk humanistycznych w dziedzinie literaturoznawstwa uzyskała w Uniwersytecie Wrocławskim. Interesuje się grecką literaturą archaiczną, tradycją oralną oraz językiem nowogreckim. Jest autorką artykułów naukowych poświęconych zagadnieniu komunikacji niewerbalnej w literaturze. Obecnie pracuje w Instytucie Studiów Klasycznych i Sławistyki Uniwersytetu Gdańskiego.

MACIEJ H. DĄBROWSKI, MGR – teolog, biblista (PWT we Wrocławiu), filolog klasyczny, mediteranista (UWr), bizantynolog (IAiE PAN). Poliglota, lektor języków obcych, korepetytor, tłumacz. Członek Polskiego Towarzystwa Filologicznego oraz stowarzyszenia „Pamięć i Dialog”. Nauczał języków obcych na wrocławskich uczelniach wyższych oraz w szkołach językowych w Legnicy. Obecnie prowadzi działalność w branży edukacyjnej. Do kręgu jego zainteresowań naukowych należą m.in. literatura i epigrafika łacińska, recepcja mitów antycznych, glottodydaktyka, translatoryka.

BOGUSŁAWA FRONTCZAK, DR – filolog klasyczny i teolog, wykładowca języka łacińskiego i greckiego na Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II w Krakowie. Absolwentka studiów metodycznych „E-learning – projektowanie i wdrażanie” (WSE w Krakowie). Certyfikowany nauczyciel i metodyk e-learningu (Stowarzyszenie E-learningu Akademickiego). W pracy staje na głowie i tańczy na linie, żeby przekonać studentów do języka św. Augustyna i Nowego Testamentu. Zainteresowania: dydaktyka języków klasycznych, projektowanie szkoleń, nowe technologie w kształceniu, a także historia liturgii.

DARIUSZ GWIS, MGR – dyplom magistra filologii klasycznej uzyskał w roku 1987 na Uniwersytecie Łódzkim. W tym samym roku rozpoczął pracę w Studium Języków Obcych UŁ na stanowisku lektora języka łacińskiego. Obecnie nadal pracuje w SJO UŁ, zatrudniony na stanowisku starszego wykładowcy. Od kilku kadencji pełni funkcję kierownika zespołu lektorów, początkowo, kiedy łacinników było wielu, był to Zespół Lektorów Języka Łacińskiego. Obecnie w jego zespole znaleźli się nauczyciele wszystkich języków oferowanych przez studium z wyjątkiem języka angielskiego. Od lat współpracuje z Wydziałem Historyczno-Filozoficznym UŁ, zwłaszcza z Katedrą Historii Filozofii. Współpraca ta zaowocowała udziałem w kilku projektach badawczych oraz kilkunastoma publikacjami, których jest współautorem, takich jak cykl tłumaczeń tekstów filozofów średniowiecznych czy podręcznik do łaciny średniowiecznej *Disce Puer*.

KATARZYNA KANIECKA-JUSZCZAK, DR – doktor nauk humanistycznych, specjalizująca się w dramaturgii scenicznej teatru rzymskiego, a zwłaszcza komedii plautyńskiej i jej wymiarze performatywnym. Od 2009 r. pracuje jako starsza wykładowczyni w zespole języka łacińskiego w Studium Językowym UAM w Poznaniu. Swoje zainteresowania teatrem antycznym rozwija, będąc opiekunką i reżyserką Studenckiego Teatru „Sfinga”. Pod jej kierownictwem teatr prezentował dzieła starożytnych dramaturgów, takich jak Plaut, Terencjusz, Seneka czy Arystofanes, na scenach Poznania.

ANNA MACIEJEWSKA, DR – filolog klasyczny, językoznawca (mimo doktoratu przypisanego do literaturoznawstwa). Zajmuje się muzyką starożytnej Grecji, tłumaczy greckie – w tym bizantyńskie – i łacińskie teksty źródłowe, naucza łaciny i tworzy w tym języku małe formy literackie. Organizatorka Ogólnopolskiego Konkursu Języka Łacińskiego dla uczniów słabo zaawansowanych (edycja XIII w roku 2024), współorganizatorka łacińskojęzycznej konferencji Concilium Latinum Lodziense (edycja XIX w roku 2024).

BOŻENA MACHOWSKA-JAROS, MGR – starszy wykładowca języka łacińskiego i greckiego w Międzywydziałowym Studium Języków Obcych Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie. Zainteresowania badawcze: dydaktyka języków antycznych, także z wykorzystaniem multimediów, praca ze studentem z niepełnosprawnością, recepcja antyku w kulturze i literaturze polskiej. Współwykonawca tłumaczeń tekstów łacińskich w ramach grantów.

MONIKA MIKUŁA, MGR – asystent Zakładu Dydaktyki i Metodyki Języka Łacińskiego IFK UW. Nauczycielka łaciny i greki. Autorka dwóch podręczników do nauki greki starożytnej: „*Hellenisti ginoskeis*”. *Podręcznik do nauki greki chrześcijańskiej*, Warszawa 2013; „*Hellenes esmen pantes*”. *Podręcznik do nauki starogreckiego* (we współpracy z dr M. Popiołek), Warszawa 2017.

ANNA PAJĄKOWSKA-BOUALLEGUI, DR – adiunkt w Zakładzie Filologii Klasycznej Uniwersytetu Gdańskiego; filolog klasyczny, historyk, filolog włoski, specjalizuje się w literaturze i historii Cesarstwa Rzymskiego IV w., a szczególnie postaci cesarza Juliana Apostaty; autorka licznych przekładów (wraz z komentarzami) pism Juliana Apostaty, a także publikacji o nim, jego twórczości i obrazie w tekstach innych autorów, z których najnowsze to: *Orybazjusz – nadworny lekarz i przyjaciel cesarza Juliana Apostaty*, Kielce 2023; *Cesarz rzymski Julian Apostata w dziele De casibus virorum illustrium Giovanniego Boccaccia*, RH 71, z. 3, 2023; *Eusebia, Elena e l'imperatore romano Giuliano l'Apostata*, SHG, t. XIV, 2023.

ADAM PISKOREK – nauczyciel, programista i poliglota. Jako samouk opanował kilka języków mówionych i kilka języków programowania. Będąc emigrantem, nauczał języka obcego oraz zdobywał doświadczenie nauki języka wyłącznie przez immersję. Poszerzył również swoje umiejętności o język migowy, aby lepiej komunikować się z głuchymi uczniami. Jego pasja do książek, uczenia siebie i innych, nauki języków oraz kodowania przyczyniła się do wydania książki ułatwiającej obcowanie z łaciną. Aktywnie angażuje się też w społeczność jako mentor i stara się zainspirować innych do rozwoju umiejętności językowych. Jego determinacja i zaangażowanie sprawiają, że skutecznie materializuje interesujące pomysły.

KATARZYNA OCHMAN, DR – adiunkt w Instytucie Studiów Klasycznych, Śródziemnomorskich i Orientalnych Uniwersytetu Wrocławskiego, gdzie od 2008 r. prowadzi zajęcia z języka łacińskiego po łacinie. Od roku 2013 pełni różne funkcje w Zarządzie Głównym Polskiego Towarzystwa Filologicznego. Jest organizatorką warsztatów Scholae Latinae Wratislavienses (wratislavia.ptf.edu.pl). Prowadzi dwa kanały w serwisie YouTube:

- „Łacina na skraju” (www.youtube.com/lacinanaskraju)
- „Noctes Wratislavienses” (www.youtube.com/nocteswratislavienses).

BEATA OŁĘDZKA, DR – adiunkt w Studium Języków Obcych na Warszawskim Uniwersytecie Medycznym. Absolwentka filologii klasycznej na KUL. Tytuł doktora nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo uzyskała na Wydziale Polonistyki UW. Od roku 1996 wykładowca języka łacińskiego na kierunkach: lekarskim, lekarsko-dentystycznym, farmaceutycznym, English Division i English Dentistry Division oraz języka polskiego jako obcego. Autorka programów nauczania, sylabusów medycznego języka łacińskiego dla studentów ww. kierunków, podręczników do nauki medycznego języka łacińskiego: *Język łaciński dla lekarzy*, *Język łaciński dla farmaceutów*, *Język łaciński dla stomatologów*, *Latin and Greek in Medicine. A textbook with Exercises*, monografii naukowej *Księga łacińskich i polskich nazw chorób od końca XVIII wieku po współczesność* oraz licznych artykułów i wystąpień konferencyjnych. Redaguje stronę *Disce Latine, sic itur ad astra* w czasopiśmie „Lek w Polsce” i „Gabinet Prywatny”.

BOŻENA TUSZEWSKA, MGR – absolwentka filologii klasycznej Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Pracuje w Międzywydziałowym Studium Języków Obcych na Uniwersytecie Jana Pawła II w Krakowie, obecnie na stanowisku starszego wykładowcy języka łacińskiego i greckiego. Zainteresowania badawcze: dydaktyka języków starożytnych, praca ze studentem z niepełnosprawnością, propagowanie nauki języków klasycznych i kultury antycznej. Współwykonawca tłumaczeń tekstów łacińskich w ramach grantów.